

Nr 181.

Av herr **Granath**, om viss ändring i lagen om införsel i avlöning, pension eller livränta.

I lagen den 14 juni 1917 om införsel i avlöning, pension eller livränta stadgas i § 14: »Har arbetsgivare i uppenbar strid mot beslut om införsel utbetalat avlöning, äge utmätningssmannen hos arbetsgivaren omedelbart genom utmätning uttaga det belopp, som skolat innehållas».

Detta stadgande, som äger tillämpning jämväl vid uttagande av utskylder, har emellertid genom en nog så enkel anordning kunnat kringgå och göras helt verkningslöst. Enligt vad jag har mig bekant ha fall förekommit, att affärsföretag, som hos sig haft anställt resande, vilka i denna sin egenskap haft goda inkomster, överlätit sin försäljningsrätt till annan person, som varit insolvent. Innehavaren av försäljningsrätten har dock aldrig försummat att till vederbörande resande utbetala lön och provision, men på grund av insolvensen har vederbörande utmätningssman icke kunnat hos dennes så kallade arbetsgivare i enlighet med bestämmelserna i ovan citerade lagrum uttaga det belopp, som skolat innehållas. Fall hava också förekommit, där vederbörande arbetsgivare med hos sig anställd person avtalat om en lön, som ej till beloppet bestämd skulle utgå i olika poster till täckande av den anställdes och hans familjs nödtröft. Jämväl i detta fall har verkställande av införselbeslut ej kunnat ske. Båda nu relaterade förfaringsätt innebära ett klart och tydligt kringgående av bestämmelserna i citerade lagrum.

I samma lag stadgas i § 17: »Utan hinder av underhållsskyldigs konkurs må införsel i hans avlöning beviljas eller meddelat beslut om införsel äga tillämpning». Samt i § 21: »Häftar någon för oguldna utskylder eller allmänna avgifter, skola beträffande sådana utskylder eller avgifter jämte stadgad indrivningsavgift eller uppbördsprovision denna lags bestämmelser om införsel för underhållsbidrag i tillämpliga delar lända till efter rättelse med följande tillägg och undantag: 4) Vad i 10:e § andra punkten och 17:e § är föreskrivet skall ej äga tillämpning».

Sistberörda lagrums bestämmelse, att införsel i under 4) angivet fall ej må beviljas eller eljest äga rum i fråga om oguldna utskylder, har enligt vad jag har mig bekant i lagtillämpningen medfört följder, som ej gärna ha avsetts. En firma med stor rörelse har jämte dess innehavare satts i konkurstillstånd. På grund av affärens omfattning har denna konkurs ännu på femte året icke kunnat avslutas. Emellertid har firmans rörelse tämligen kort efter konkursens början övertagits av ett nybildat aktiebolag. I detta bolag intaga den nämnda firmans innehavare chefs-

befattningar med höga avlöningar, för vilka någon som helst skatt icke utgjorts. På grund av sist här ovan citerade lagbestämmelse har införsel icke kunna tillämpas.

Då alltså de av mig här ovan angivna stadgandena i lagen om införsel lämna rum för uppenbart kringgående och medföra konsekvenser, som ej varit avsedda, tillåter jag mig hemställa, att riksdagen måtte besluta

sådan ändring av eller sådant tillägg till nu ifrågavarande stadganden i lagen om införsel, att av mig nu angivna kringgående eller ej avsedda påföljder kunna undvikas.

Hos vederbörande utskott anhåller jag om utarbetande av den författningstext, som vid bifall till mitt yrkande erfordras.

Stockholm den 22 januari 1926.

P. Granath.

I motionens syfte instämmer

Verner Hedlund,
Östersund.
